

ממתק לשבת

פרשת השבוע: אמור תשע"ט

חומש: ויקרא

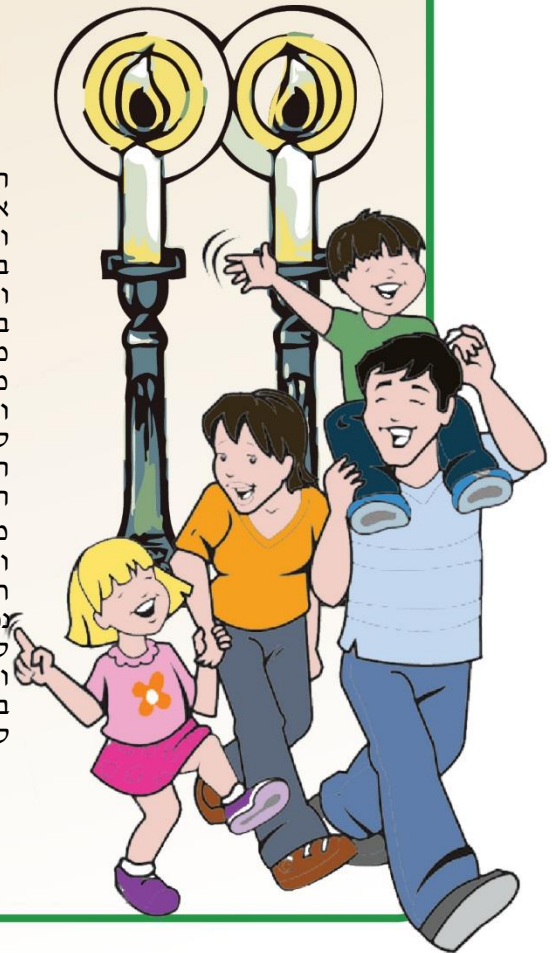
אחי, שקול מילים!

האם יש ערך למילים? אדם אומר על עצמו, קמתי הרגל על צד שמאל, איזה ביש מזל אני, כל מה שאני עושה לא מצליח... נכון אלו סתם מילים אך הם מאוד משפיעות ומזיקות מאוד לחברה ובמיוחד לאדם שאומרם. דיבורים בסגנון של חולשה וכאון הם בעצמם מחמירים את המצב. זאת אומרת שבגלל הדיבורים אנו מחלישים את עצמנו ואת סביבתנו ויוצרים מצב של עצבות ושל אווירה מדכאת.

בתלמוד [ברכות דף ס] הובא נוסח של שכיום אינה רלוונטית אך בזמנם הכניסה לבית מרחץ היתה כרוכה בליקחת סיכון מסויים ולכן חכמים תיקנו תפילה: "יהי רצון מלפניך ה' אלוקי שתצילני מזה (מסכנת בית המרחץ) ואל יארע בי דבר קלקלה ועוון, ואם יארע בי דבר קלקלה ועוון - תהא מיתתי כפרה לכל עונותי". אך דעתו אביי שלא להזכיר את המיתה בתפילה בכדי 'לא לפתוח פיו לשטן'...

הרב קוק, בפירושו עין אי"ה (על מס' ברכות ע' 325) מסביר מדוע משמיט אביי את המילים: 'תהא מיתתי כפרה לכל עונותי': 'ומצד חלישות הנפש אין האדם שליט להסיר מלבבו רעיוני עצב וחרדה אם רק הוציאם בשפתו על כן אל יפתח אדם פיו לשטן... והחלשה והפחד ומיעוט הגבורה, הם מכינות את האדם לנפילות רבות, גשמיות רוחניות'.

נמצאנו למדים שכוחו של דיבור הוא כוח עצום, חובה עלינו, ובמיוחד בימים אלו לשים לב לסגנון דיבורנו, נדע שהדיבור השלילי משפיע על האדם עצמו, על סביבתו הקרובה ובסופו של דבר על האומה בכללה. אנו צריכים בתשובת המשקל לחזק את עצמנו בדיבורים חיוביים של אמונה ותקווה, למעט ככל האפשר מדיבורים של חולשה ומורד, להרבות בדיבורים חיוביים ובכך נשפיע לטובה על סביבתנו ועלינו.

הרב גבי קדוש

רבנות מועצה אזורית
בני שמעון